

Zaterdag 31 augustus, De Alde Feanen en Friese Westkust

Een middag- en avondexcursie naar Friesland. Met vier auto's vol enthousiaste mensen naar Friesland. Eerst naar het Nationaal park De Alde Feanen. Dit gebied ligt 'onder de rook' van Eernewoude. Volgens de informatie van It Fryske Gea is dit 'een wetland van internationaal belang en een belangrijk natuurontwikkelingsgebied. Men vindt er grote plassen, petgaten, rietvelden, trilvenen, schraallanden, dotterbloemhooilanden en blauwgraslanden'. Volgens dezelfde brochure zouden in de rietlanden en de ruigtevegetatie veel vogels broeden en met name worden genoemd: Bruine Kiekendief, Roerdomp, Fitis, Rietzanger, Bosrietzanger en Kleine Karekiet, maar ook Baardmannetje en Blauwborst zijn gesignaleerd. De Bruine Kiekendief hebben we inderdaad zien vliegen boven het riet, maar de andere vogels.

Door de harde wind hoorden we niet veel zangvogels, maar als je door het gebied wandelt zie je toch veel Pimpelmezen, Koolmezen, een groepje Staartmezen dat kwetterend van boom naar boom vliegt, je hoort een Tjif... Het viel mij op dat de Tjiftjaf niet meer zijn complete naam riep maar alleen 'tjif, tjif'. Tot mijn grote verbazing stonden we opeens vlakbij een jonge, nog gele Tjiftjaf. Hij was net zo verbaasd want hij bleef rustig zitten zodat we hem goed konden bekijken. Verderop schoten Groenlingen het bos door, een Vlaamse Gaai kruiste ons pad, terwijl een konijn (of was het een haasje) het hazenpad koos. Veel libellen zagen we vliegen, mooi staalblauw van kleur. Ook waren er al veel paddestoelen te zien en te ruiken. We zagen de Kleine Zonnedauw, maar ook een Moerasviooltje en was het nu wel of geen Wollegras?

Het hoge riet onttrok alle vogels aan het oog; wij zagen welgeteld één Wilde Eend tussen het

riet scharrelen. Als er dan opeens uit het riet een Blauwe Reiger omhoog vliegt, dan realiseer je je dat er vast veel meer vogels moeten zitten. Jammer genoeg hebben wij die niet gezien.

Door naar de Jan Durkspolder, waar we vanuit een heel ruime vogelkijkhut een mooi overzicht hadden over het ondergelopen gebied. Veel Grauwe Ganzen, een aantal Kolganzen, Krakeenden, Slobeenden, Meerkoeten, een paar Kuifeenden, een Smient en een viertal Wintertalingen bevolkten het gebied. Een Aalscholver stond zich droog te wieden, twee andere leken rustig te dutten op een tak.

'Wat is dat daar op dat paaltje?' Alle telescopen gericht op het paaltje... een heel lichte vogel... een Buizerd.

Teruglopend naar de auto's hoorden we een groep Putters overvliegen; gelukkig kozen ze als tussenstop een hoge boom vlakbij de plaats waar wij stonden, zodat we ze (heel even) goed konden bekijken.

Daarna door naar 'de plasjes langs de N31 bij Harlingen'. Volgens de verhalen was daar al wekenlang een Poelruiter aanwezig, de moeite waard dus om even te gaan kijken. Dankzij de wegekennis van Aaldrik kwamen we op de ventweg terecht vanwaaraf de plasjes goed te overzien zouden zijn.

Een stop met gierende banden en onze hele colonne stond op de parkeerstrook, portieren vlogen open, iedereen met telescoop op de schouder naar de plasjes... Uiteindelijk bleek dat je het best op de dijk langs de ventweg kon gaan zitten, dan had je een goed uitzicht. De 'beloofde' Poelruiter liep heel parmantig heen en weer; zo af en toe een hapje kiezend, even verstoord door een landend groepje Kemphanen, daarna weer elegant lopend op zoek naar nog meer lekkere hapjes. Een paar Zwarte Ruiters paradeerden tussen de

Tureluurs, de Kieviten en de Scholeksters; twee Kluten, een zestal Watersnippen en een paar Bontbekpleviertjes completeerden het beeld. Wat Houtduiven bewezen eens temeer dat er op zo'n klein gebied toch wel veel vogels van verschillend formaat en verschillend postuur rondscharrelen. Boeiend!

Inmiddels waren er meer vogelaars naar de Poelruiter komen kijken en een van hen meldde bij Kornwerderzand een bijzondere vogel gezien te hebben... een Roze Spreeuw!

Het zou natuurlijk geweldig zijn als we die ook nog even konden zien. Op naar de Afsluitdijk. De vogel zou bij het Kazemattenmuseum in de struiken zitten.

Veel Spreeuwen vlogen af en aan, maar geen Roze Spreeuw. In de haven drie Eidereenden en een Fuut. Op de pier langs de dijk zaten honderden Aalscholvers.

Leuk, veel jonge vogels met hun lichte borst en ik vind het drogen van de vleugels nog steeds een heel bijzonder gezicht. Maar een Roze Spreeuw... Toen kwamen we een meneer tegen die in onvervalst Fries én heel enthousiast tegen ons begon te praten. Wilden wij de Roze Spreeuw zien? Nou die zat bij het wachthuisje en die had een heel lange staart en hij was heel mooi van kleur, maar hij was net wegge-vlogen!

Leuk vooruitzicht als je de vogel graag wilt zien.

Voor alle zekerheid toch maar naar het Kazemattenmuseum gelopen, alle struiken afgezocht en hij zat er! Een schitterend volwassen mannetje, mooi zwart met zuurstokroze rug en borst. De kleuren bleken veel intenser dan de afbeeldingen in de verschillende vogel-boeken.

Dan zie je dat de werkelijkheid soms toch mooier is dan de boeken kunnen weergeven. Als laatste programmapunt een rondleiding door een terreinbeheerder van It Fryske Gea in de Makkumer Zuidwaard waar zich Reuzensterns zouden ophouden.

We hadden om 17.00 uur afgesproken, maar door enkele oponthoudjes (Roze Spreeuw, verdwalen, genieten van de Poelruiter) was het een half uurtje later dat we op de afgesproken plek aankwamen.

De terreinbeheerder vertelde dat de Makkumer Zuidwaard pas drie jaar oud is en dat men probeert het terrein laag te houden en de verlanding door wilgen, riet en dergelijke tegen te gaan. Of dat zal lukken is de vraag omdat het terrein zó nat is dat men nauwelijks met machines kan maaïen. Het gebied bestaat uit een randdeel dat al aan het verlanden is en een open gebied bestaande uit een plas met daarin zandbanken en langs de rand van de plas een soort grasstranden, langzaam aflopend in het water.

Het publiek kan buiten de broedtijd over die grasstranden rond de plas lopen; dan kun je goed zien wat voor vogels er allemaal zitten. Op de zandbank midden in de plas 11 Reuzensterns! Schitterend met hun gitzwarte kapjes en hun knaloranje snavels en poten en mooi die vleugelvorm!

Ik vond het jammer dat we weer verder moesten, want ik was nog lang niet uitgekeken. Met Johan Kunst eerst het verlande deel van het gebied in: onder een slagboom door, wandelend door het hoge gras met hier en daar wat Koekoeksbloemen, verschillende Zegge-soorten en brandnetels richting IJsselmeer. Daar dobberde een groepje Knobbelzwanen, Zilvermeeuwen en Kokmeeuwen vlogen over en je hoorde de Boeren- en Huiszwaluwen kwetteren terwijl ze langs vlogen.

Daarna zijn we de plas rondgewandeld. De zandbank waar de Reuzensterns op zaten, bleek heel langgerekt. Op het zand ook Visdiefjes, Bergeenden, Brandganzen, Kolganzen, Grauwe Ganzen, Bontbekplevieren, Tureluurs, Zwarte Ruiters, een Kanoet (?), een mooie Grote Mantelmeeuw, Bonte Strandlopers, vier Aalscholvers en als bijzondere attractie: een foeragerende Lepelaar. Toen we terugliepen naar de auto's landde er net een groep van 73 Wulpen op de zandbank, ook die zochten een goede slaapplek. Met dat beeld voor ogen eindigde deze zeer geslaagde excursie in Friesland.

Moe, maar heel tevreden zit je dan op een terrasje in Makkum te genieten van patat, van kipnuggets of van een overheerlijke loempia.

